

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13759/2024
28.03.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Радославе Мађаров и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ, ВВ и ГГ, свих из села ..., Општина ..., чији је заједнички пуномоћник Драган Радуловић, адвокат из ..., против туженог ДД из ..., чији је пуномоћник Владимир Милановић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1799/23 од 03.10.2023. године, у седници одржаној 28.03.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1799/23 од 03.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1799/23 од 03.10.2023. године, након одржане расправе пред другостепеним судом, ставом првим изреке, укинута је пресуда Основног суда у Јагодини П 2799/21 од 20.12.2021. године, у делу става првог изреке којим је одбијен као неоснован тужбени захтев тужилаца да се утврди према туженом да непокретности кп. бр. ..., земљиште уз зграду 0.02,95 ари, кп. бр. .. земљиште уз зграду 0.02,04 ари и земљиште под делом зграде 0.00,58 ари, све у КО ..., укупне површине 5,58 ари, представљају заоставштину сада покојног ГГ, бившег из ... и у ставу четвртом изреке. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено да непокретности кп. бр. ..., земљиште уз зграду 0.02,96 ари, кп. бр. .. земљиште уз зграду 0.02,04 ари и земљиште под делом зграде 0.00,58 ари, све КО ..., укупне површине 5,58 ари, представљају заоставштину сада покојног ГГ, бившег из ..., преминулог ...2004. године у Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужиоцима накнади парничне трошкове од 382.775,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу одредби члана 403. став 2. тачка 3. и члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Супротно наводима ревизије другостепени суд је у складу са одредбом члана 396. став 1. ЗПП навео јасне и правилне разлоге због којих правноснажна пресуда донета 20.12.2021. године у току ове парнице, а којом је одбијен као неоснован примарни тужбени захтев да се утврди да је покојни ГГ власник спорне непокретности, не искључује право тужилаца, као законских наследника покојног ГГ да траже утврђење да спорна имовина представља његову заоставштину. Другостепени суд је потпуно и правилно утврдио све битне чињенице и на тако утврђено чињенично стање правилно применио материјално право.

Према чињеничном утврђењу, спорне катастарске парцеле су према упису у катастру непокретности биле евидентирание као својина покојног ДД, који је умро 1964. године, све до 2010. године када је расправљена његова заоставштина. Решењем оставинског суда од 21.12.2010. године, као његови законски наследници оглашени су унуци по покојном сину ЂЂ, који је умро ..1977. године. По споразуму наследника спорне непокретности наследио је унук ЕЕ, који је умро у току ове парнице, па је актуелно тужени, као његов наследник уписан као власник непокретности. Након смрти покојног ДД спорним непокретностима располагао је теретно два пута. Прво располагање извршио је његов син ЂЂ, тако што је непокретности продао ЖЖ. ЖЖ је затим 31.07.1973. године закључио купопродајни уговор са оцем тужилаца ГГ, у коме је констатовано да је власништво у катастру и даље на покојном ДД, али да се преноси теретно стечена непокретност за 1.100.000 старих динара. Од тог времена, отац тужилаца био је у несметаном поседу непокретности све до смрти ...2004. године. Тужилац АА је власник парцела које се граниче са спорним парцелама и на њима је у току 1987. и 1988. године изградио кућу.

На основу тако утврђених чињеница, другостепени суд налази да је на основу теретног стицања 1973. године правни претходник тужилаца ГГ до смрти ...2004. године био у мирном и несметаном поседу спорних непокретности 31 годину, па оне на основу одредби чланова 28. став 4. и 72. став 3. Закона о основама својинскоправних односа по правном основу одржаја представљају његову заоставштину.

По становишту Врховног суда правилно је другостепени суд применио материјално право одлучујући о захтеву за утврђење да спорне непокретности представљају заоставштину покојног оца тужилаца.

Из чињеничног утврђења несумњиво произилази да тужени и његов правни претходник ЕЕ никада нису били у поседу спорних непокретности. Утврђено је да је њихов покојни отац ЂЂ, након смрти свог оца ДД теретно располагао непокретностима и предао их у посед купцу. Тужени не доводи у сумњу пуноважност располагања свог оца као законског наследника покојног ДД, нити тврди да су он и покојни ЕЕ до покретања поступка за расправљање дедине заоставштине 2010. године предузимали било какве правне и фактичке радње у сврху уписа права својине наследника и предаје поседа непокретности. Стога, нема сумње да је покојни ГГ био

савесни стицалац спорних непокретности које је купио 1973. године, па пошто је до смрти био у њиховом мирном и несметаном поседу, оне су по правном основу одржаја постале његова својина.

Према Закону о наслеђивању („Службени гласник РС“ бр. 46/95 и 101/2003) наслеђује се заоставштина (члан 1. став 1); заоставштину чине сва наслеђивању подобна права која су оставиоцу припадала у тренутку смрти (члан 1. став 2.); на основу закона, оставиоца, пре свих, наслеђују његови потомци и брачни друг (чланови 8. и 9. став 1.); заоставштина прелази по сили закона на оставиоцеве наследнике у тренутку његове смрти (члан 212. став 1.).

Из наведених законских одредби произилази да тужиоци, као законски наследници првог наследног реда, имају правни интерес за утврђење да спорне непокретности представљају заоставштину покојног ГГ, будући да је заоставштина по сили закона прешла на њих ..2004. године.

Из наведених разлога, на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**